Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 561 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN**
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

*"**A. Feitenrelaas***

Je verklaarde de Eritrese nationaliteit te hebben en Tigrinya te zijn. Je bent geboren op […] februari 2009 in het dorp Sera, in de subzoba May Aini in de zoba Debub. Als kind verhuisde je met jouw familie naar Dekemhare, waar je verbleef tot aan jouw vertrek. Je ging naar school tot de 5e graad.

Eind 2022 verliet jij Eritrea op illegale wijze omwille van de dienstplicht. Je zag dat er verschillende leeftijdsgenoten werden meegenomen. Je reisde naar Ethiopië, waar je ongeveer 3 maanden verbleef bij een maternale oom in Addis Abeba. Vervolgens reisde je via Kenia naar Oeganda, waar je ongeveer een jaar en 3 maanden verbleef in Kampala.
Daarna reisde je verder naar Turkije, waar je opnieuw een jaar en enkele maanden verbleef. Uiteindelijk reisde je door naar Griekenland, waar je in het voorjaar van 2025 aankwam.

In Griekenland verklaarde jij dat je meerderjarig was en ging je naar het opvangcentrum van Samos. Op 6 maart 2025 diende je een verzoek om internationale bescherming in en op 1 april 2025 werd jou de vluchtelingenstatus toegekend. Jij verliet het opvangcentrum zonder dat je wist dat je een status had en ging naar Athene. Daar verbleef je twee weken bij een smokkelaar. Jij verliet Griekenland omdat het voor jou een doorreisland was, omdat je in België gezinshereniging wilde aanvragen en omdat er in Griekenland niet goed werd omgegaan met vluchtelingen.

Eind april 2025 verliet je Griekenland op illegale wijze en reisde je via Italië en Frankrijk naar België, waar je aankwam op 2 mei 2025. Op 5 mei 2025 diende je een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: een kopie van de Eritrese identiteitskaart van jouw moeder en kopieën van de Canadese verblijfskaart en het Canadese rijbewijs van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit.

Aan het einde van het persoonlijk onderhoud wezen jouw voogd en advocaat op het feit dat jij een kwetsbare emotionele toestand hebt (CGVS, p. 32-33). Zij noch jij legden enige bewijsstukken hierover neer die de impact van jouw verklaarde kwetsbare toestand toelichten. Bij de DVZ verklaarde je dat je je goed voelde en geen medische of psychologische problemen hebt (Vragenlijst DVZ, punt 31). Verder verklaarde je dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van jouw verhaal of jouw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, 01.10.2025). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf je aan dat je je goed voelde en verklaarde je opnieuw geen medische of psychologische problemen te hebben (CGVS, p. 2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde je dat je tevreden was over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 32). Er kan dan ook besloten worden dat jouw emotionele toestand in geen geval een impact had op jouw mogelijkheid om deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Info status

Na onderzoek van alle gegevens in jouw administratief dossier, wordt jouw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Information Request Reply GR, EURODAC search result & EURODAC Marked Record), blijkt dat jij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Je verklaarde dat je niet wist dat je een status had verkregen in Griekenland. Volgens jou werd niet meegedeeld dat je werd erkend als vluchteling (CGVS, p. 16). Voor zover jij argumenteert dat je in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat jij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meerbepaald de Eurodac Marked Record d.d. 16 mei 2025 blijkt dat er op jouw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland op 6 maart 2025. Jouw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van jou verwacht kan worden dat je minstens zelf kennis heeft van jouw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het jouw persoonlijke situatie betreft en aangenomen

kan worden dat jij terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die jou er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure(s) waarvan sprake in te leiden.

In de hypothese dat jij in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 januari 2026 werkelijk niet zou hebben geweten dat je reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet, moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet géénszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdat jij jouw verzoek in België inleidde, maar betreft het moment waarop huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt.

GEAS

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat jouw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM.
Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze

bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: ***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland****, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf;* ***Country Report: Greece. Update 2023****, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf* ***Country Report : Greece. Update 2024*** *», gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf);* ***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*** *gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ;* ***Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights****, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf;* ***Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*** *gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf;* ***Communication on the status of migration management in mainland Greece*** *gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).*

*Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (****COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior****, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie* ***niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen*** *die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun

individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in jouw administratief dossier, waarbij het aan jou toekomt om het vermoeden dat jouw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EUlidstaat die jou deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat jij ***onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van jouw verzoek in de weg staan****.*

Administratieve situatie

Uit de beschikbare informatie blijkt dat jou door de Griekse instanties een geldige verblijfskaart (ADET) werd uitgereikt, maar dat jij het fysieke kaartje nog moest afhalen (zie administratief dossier, blauwe map). Je was niet in het bezit van een paspoort en had hier nooit stappen toe genomen omdat je niet in Griekenland wilde blijven (DVZ "bijkomende vragen M-status Griekenland, d.d. 01.10.2025). Tot slot informeerde je je niet verder over wat je moest doen om andere, nodige documenten te verkrijgen (CGVS, p. 25).

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een ***Griekse verblijfsvergunning (ADET)****, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt*

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat ***het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen*** *in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/ en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA_BIP_Report_EN.pdf).*

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. ***In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").***

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

*Indien in jouw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze **niet** aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.*

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

*Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat **verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt** om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,… waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen **eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat**, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."*

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag

bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. ***Sinds 1 april 2024*** *wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het* ***bewijs van verblijf*** *kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.*

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een ***arbeidsovereenkomst*** *of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.*

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale

zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter ***niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren.*** *Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst.*
Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines ***for free*** *from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare ; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).*

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. ***Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie****. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.*

Daarbij komt het aan jou toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat jij je op de beschermingsstatus die jou in Griekenland werd verleend en de daaruit

voortvloeiende rechten kan beroepen en dat jij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Problemen in Griekenland

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat jij korte tijd na de toekenning van jouw beschermingsstatus vertrokken bent, ***niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen****. Je werd namelijk op 1 april 2025 erkend als vluchteling en verliet ongeveer een tweetal weken later Griekenland om naar België te komen en een verzoek in te dienen (CGVS, p. 14). Deze vaststelling wordt versterkt doordat jij meermaals verklaarde dat je niet in Griekenland wilde blijven en dat het een doorreisland was (Vragenlijst CGVS, vraag 5 & p. 4, 15, 25, 30, 31).*

Verder verklaarde jij dat er in Griekenland niet goed wordt omgegaan met vluchtelingen. Zo kreeg je slechts een maaltijd per dag in het opvangcentrum (CGVS, p. 30). Hierbij gaat het om problemen die je kende als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer jou er internationale bescherming werd verleend. Deze feiten situeren zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van jouw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Daarnaast verklaarde je dat er geen recht tot leven meer is (CGVS, p. 30). Dergelijke vage en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming in België. Bovendien dient opgemerkt te worden dat jij noch op het CGVS, noch bij de DVZ problemen aanhaalde die je kende na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus in Griekenland. Je verklaarde geen vrees te hebben bij terugkeer naar Griekenland (DVZ Vragenlijst, vraag 4 & 5 & CGVS, p.30).

Voorst verklaarde je dat jij geen leven zou kunnen opbouwen in Griekenland omdat je er de levensomstandigheden had gezien (CGVS, p. 30). Hierbij dient vooreerst benadrukt te worden dat jij zelf ***geen enkele poging ondernam om een leven op te bouwen omdat je niet in Griekenland wilde blijven*** *(CGVS, p. 30-31).*

Verder blijkt uit jouw verklaringen dat jij ***voldoende autonoom en zelfredzaam*** *bent. Zo ging je naar school tot de 5e graad in Eritrea en kan je lezen en schrijven (CGVS, p. 5). Verder slaagde je er in om in Kampala – waar je een jaar en een aantal maanden verbleef – een leven uit te bouwen met het geld dat je ontving van jouw vader. Je huurde immers met een andere Eritreeër een studio waarbij je zelf het huishouden deed en naar de winkel ging (CGVS, p. 12-13; 20-22). Bovendien wist je in Kamapala op basis van de instructies van de smokkelaar naar de juiste plaats in jouw wijk te gaan, waar je werd opgepikt door een taxi die je naar de luchthaven bracht (CGVS, p. 22-23). In Turkije contacteerde je zelf de smokkelaar nadat je was vrijgelaten uit de gevangenis en wist je met een bus naar Izmir te gaan op basis van de informatie die je kreeg van de smokkelaar. Bovendien verkreeg je ook informatie van mensen op straat omdat je al wat Turks sprak (CGVS, p. 14; 23-24). Daarnaast slaagde je er in Griekenland in om de boot te nemen van Samos naar Athene omdat je informatie vroeg aan mensen en omdat je zelf de omgeving leerde kennen. Bovendien nam je zelf contact op met de smokkelaar toen je aankwam in Athene (CGVS, p. 17; 24). Toen je naar België kwam zocht je zelf contact met Habesha-mensen in Brussel-Noord. Via hen verzamelde je informatie over waar jij asiel moest vragen. Je ging vervolgens zelfstandig van de humanitaire hub naar het aanmeldcentrum (CGVS, p. 26). Verder wist je alleen met de trein naar het CGVS te komen (CGVS, p. 27-28). Tot slot leerde je al wat Nederlands (CGVS, p. 28).*

Vervolgens blijkt uit jouw verklaringen dat je over een ***ondersteunend netwerk beschikt****. Jouw vader verblijft in Canada en heeft daar een permanente verblijfsvergunning (zie administratief dossier, groene map). Hij regelde jouw reis naar België en betaalde hiervoor (CGVS, p. 11-12). Sinds je in België bent heb je nog contact met jouw vader, maar je vroeg geen hulp of geld meer (CGVS, p. 7). Verder heb je nog een maternale oom in Addis Abeba bij wie je enkele maanden verbleef. Je hebt nog steeds een goed contact met hem. Je vroeg echter geen hulp meer aan hem (CGVS, p. 10-11). Bovendien heb je ook een maternale oom in Zwitserland. Je hoorde hem toen je aankwam in Griekenland, maar vroeg evenmin hulp aan hem (CGVS, p. 8). Tot slot verblijven jouw moeder en zus nog in Dekemhare. Je hebt nog contact met hen, maar vroeg geen hulp of geld aan hen (CGVS, p. 5-6). Volledigheidshalve kan vastgesteld worden dat uit jouw verklaringen blijkt dat je je meermaals wist te wenden tot de Habesha/Eritrese-gemeenschap. Zo kwam je goed overeen met de mensen met wie je aankwam in het opvangcentrum in Griekenland. Via deze mensen kreeg je bovendien ook informatie over welke boot je moest nemen naar Athene en reisde je verder met hen (CGVS, p. 15; 16-17; 25). Tot slot wendde jij je ook tot de Habesha-gemeenschap toen je aankwam in België (CGVS, p. 26). Uit al deze vaststellingen komt naar voor dat jij gedurende jouw reisweg van Eritrea naar België - en eveneens tijdens je verblijf in Griekenland - financiële ondersteuning ontving en ook al een ruime zelfstandigheid aan de dag kon leggen om zelf de nodige stappen te zetten of hulp te zoeken wanneer dit*

voor jou nodig was. Uit niks blijkt dat je niet hetzelfde in Griekenland zou kunnen - zelfs in afwachting van de aflevering van jouw geldige ADET - en jij daar geen leven zou kunnen opbouwen.

Tot slot blijkt uit de informatie in het dossier dat Griekenland, net zoals in België, een voogd aanstelt voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen die een verzoek om internationale bescherming indienen (zie: AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 149). In ditzelfde rapport waar wordt uitgebreid geduid dat er een actief en goed werkend mechanisme bestaat om minderjarige toegang te geven tot veilige accommodatie in Griekenland. Verder stelt de Griekse wet dat er onderwijs wordt voorzien voor minderjarige vluchtelingen (zie artikel 73, Law 4547/2018, duiding beschikbaar op: https://www.europeanagency.org/country-information/greece/legislation-and-policy) en informatie toont aan dat er actief maatregelen worden genomen om toegang tot onderwijs te stimuleren (meer info: https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-education/ en https://www.unicef.org/greece/en/press-releases/all-children-education-resultsreview). Verder wijst de Commissaris-generaal erop dat begunstigden van internationale bescherming vanaf 15 jaar toegang hebben tot een AMKA en een AFM (zie https://mobapp.migration.gov.gr/index.php/node/212?language_content_entity en https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479.

Waar jouw advocaat aanhaalde dat jij bij een terugkeer naar Griekenland niet de ondersteuning als niet-begeleide minderjarige zal krijgen, merkt de Commissaris-generaal op dat dit een gevolg is van jouw eigen acties. Zo heb jij bij de registratie van jouw verzoek in Griekenland doelbewust een andere, oudere, geboortedatum opgegeven omdat jij zelf niet als minderjarige wilde geregistreerd worden (CGVS, p. 15). Het kan dus aldus niet aan de Griekse autoriteiten verweten worden dat jij in het verleden geen ondersteuning als niet-begeleide minderjarige hebt verkregen.

Bovendien blijkt uit de info waarover het CGVS beschikt, dat het weldegelijk mogelijk is om een geboortedatum te laten aanpassen. Hiervoor bestaat een specifiek applicatieformulier dat je online kan invullen (zie https:// applications.migration.gov.gr/apps/type-4-applications/create?locale=en). Jij toonde niet aan dat het voor jou niet mogelijk zou zijn om dit formulier in te vullen, noch dat de Griekse autoriteiten jouw aanvraag tot correctie van geboortedatum zouden weigeren. Je verklaarde louter dat je niet terug wilt naar Griekenland en dat je niet weet of het zou lukken om jouw leeftijd aan te passen (CGVS, p. 31).

Het CGVS meent dan ook dat uit de informatie weldegelijk blijkt dat het mogelijk is om een correctie van een geboortedatum aan te vragen in Griekenland. Het betoog van jouw advocaat dat dit niet mogelijk zou zijn, wordt niet in concreto aangetoond (zie: Refugee Info Greece, beschikbaar op https://greece.refugee.info/enus/articles/24748875126813 en Actions you can take on your asylum case yourself (Infosheet) beschikbaar op https://w2eu.info/en/countries/greece/actions-you-can-take-on-your-asylum-case-yourself).

Jij toont niet op afdoende wijze aan dat je niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien jou toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen jij evenwel niet aantoont. Je toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Je toont niet aan dat jij, buiten jouw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg ***is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated"*** *en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).*

Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten jou bij jouw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat jij zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan jou om aan te tonen dat jij

volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat jij, ongeacht jouw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor je niet in jouw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor jouw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).

Je maak niet aannemelijk dat jij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in jouw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat jij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat je verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Jouw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).

Gezinshereniging

Je verklaarde dat je niet in Griekenland wilde blijven omdat je er niet aan gezinshereniging kan doen (CGVS, p. 30). Uit jouw verklaringen blijkt echter dat je geen stappen zette om de gezinshereniging op te starten en dat je je hier niet over informeerde (CGVS, p. 30), waarmee je niet aantoont geen gezinshereniging te kunnen krijgen. Verder is het gegeven dat gezinshereniging moeilijk is in Griekenland, geen situatie die aanleiding kan geven tot het verkrijgen van een internationale beschermingsstatus in België. Wat betreft de rechten die worden toegekend aan personen die internationale bescherming genieten in de respectieve lidstaten van de Europese Unie moet worden opgemerkt dat er hiertussen verschillen kunnen bestaan. Het gegeven dat er zulke verschillen bestaan brengt op zich evenwel niet met zich mee dat er in jouw hoofde sprake zou zijn van een (reëel risico op een) situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die zo ernstig is dat uw toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in hoger genoemde jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie

Problemen in Turkije

Uit jouw verklaringen bleek dat je in Turkije gedurende ongeveer een jaar werd opgesloten in moeilijke leefomstandigheden en dat je te maken kreeg met fysiek geweld door de Turkse autoriteiten (CGVS, p. 33-34). Hoewel dit bijzonder betreurenswaardig is, houden de moeilijkheden die je in Turkije ondervond geen verband met een eventuele vrees bij terugkeer naar Griekenland.

Kwetsbaarheden

Jouw advocaat en voogd wezen op jouw kwetsbare emotionele toestand als gevolg van de zaken die je hebt meegemaakt (CGVS, p. 32-33). Zoals reeds aangegeven gaf je bij de DVZ en op het CGVS aan je goed te voelen en geen psychologische of medische problemen te hebben (cfr supra). Bovendien legden noch jij, noch jouw voogd of advocaat een begin van bewijs neer ter staving van deze problemen. Er kan bijgevolg niet zonder meer worden aangenomen dat jouw emotionele toestand jou een bijzondere kwetsbaarheid verleent. Wat betreft jouw minderjarigheid dient verwezen ter worden naar de bovenstaande vaststellingen (cfr supra). Bijgevolg, en gelet op het feit dat jij je niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat je niet hebt aangetoond dat je, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Documenten

Jouw documenten kunnen geen ander licht werpen op de bovenstaande beoordeling. De kopieën van de Eritrese identiteitskaart van jouw moeder, de Canadese verblijfskaart van jouw vader en het Canadese rijbewijs van jouw vader bevestigen louter hun identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt vertrokken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat jij het vermoeden dat jouw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op jouw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt jouw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat jou internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat jij om die reden niet mag worden teruggezonden naar jouw land van herkomst."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste en enig middel worden de volgende schendingen aangevoerd: "*Schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 1, 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), van de artikelen 3, 6, 19, 20, 22, 26, 27, 28, 37 en 39 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991, van artikel 11 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten van 19 december 1966, artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, evenals van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur*."

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting.

Ten aanzien van de bestreden beslissing voert hij, gestaafd met verwijzingen naar wetteksten, rechtspraak, zijn verklaringen en aanvullende informatie, het volgende verweer:

"*1.Verzoeker vertoont als NBMV een meervoudige verhoogde kwetsbaarheid waarmee niet afdoende rekening werd gehouden door verwerende partij.*
Een overzicht :

- Verzoeker is een alleenstaande NBMV van 16 jaar oud
Verzoeker is momenteel zestien jaar oud en bijgevolg minderjarig.
Zestienjarigen bevinden zich in een fase van verhoogde psychische en fysieke kwetsbaarheid. Hun brein is nog volop in ontwikkeling. Waarbij de jongere gevoeliger is voor mentale problemen, stress en risicogedrag.
[…]

- Gebrek aan autonomie & zelfredzaamheid + hoge nood aan structuur, begeleiding en beschermende omgeving
Ten onrechte stelt verwerende partij wars van de inhoud van het dossier, dat verzoeker voldoende zelfredzaam en autonoom zou zijn.
Deze visie kan niet gevolgd worden. Verzoeker zijn OKAN leerkracht, de heer T. ervaart verzoeker als een zeer jong en kwetsbaar iemand. (eigen onderlijning) […]
Eenzelfde bezorgdheid blijkt uit de getuigenis van verzoeker zijn voogd, mevrouw P. […]
Verwerende partij blijft doof voor hetgeen verzoeker in Turkije heeft meegemaakt.
Deze onmiskenbaar traumatiserende gebeurtenissen worden afgedaan als " betreurenswaardig" om vervolgens te oordelen dat deze "moeilijkheden" geen verband houden met een eventuele vrees bij terugkeer naar Griekenland.
Dergelijke redenering ontbeert elke ernst en druist in tegen het algemeen rechtsbeginsel van het hoger belang van het kind dat in elke fase van het proces in acht dient te worden genomen door verwerende partij.
[…]

- Verzoeker werd het slachtoffer van herhaald geweld en langdurige detentie in Turkije
Verzoeker werd het slachtoffer van hardhandig politieoptreden en bracht een jaar in gevangenschap door in Turkije.
Hij werd geslagen met stokken alsook gestampt.

Verzoeker ontving geen medische zorgen, ingevolge waarvan zijn lichaam geïnfecteerd geraakte met bijzonder veel pijn tot gevolg.
Dergelijke bijzonder traumatische ervaringen hebben een grotere negatieve impact op de mentale gezondheid tijdens de adolescentie.
Verwerende partij stelt dat er geen begin van bewijs wordt bijgebracht van een verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker.
Vooreerst zijn de verklaringen van de minderjarige reeds een dienstig element dat in acht dient te worden genomen.
[…]

-Erkenning van verzoeker als meerderjarige in GR terwijl hij in feite minderjarig is
Verzoeker liet zich op aanraden van zijn omgeving die hem had verteld over de gruwelijke en mensonwaardige detentieomstandigheden van minderjarigen op de eilanden, registreren als meerderjarige bij zijn aankomst in GR teneinde daarmee detentie te vermijden.
De handelwijze van verzoeker kan hem niet verweten worden.
Het betreft hier geen alleenstaand geval; veel minderjarigen trachten op deze manier aan gruwelijke realiteit van opsluiting te ontsnappen. de
Als minderjarig extreem kwetsbaar kind volgde verzoeker de adviezen op van de enige volwassenen in zijn omgeving zonder enige kennis van het systeem of de gevolgen, overmand door angst ingevolge de schrikwekkende verhalen over de realiteit van de kampen voor minderjarigen.
En inderdaad verschillende rapporten bevestigen dat de situatie op de eilanden extreem alarmerend is en de opvangomstandigheden de grens van onmenselijke of vernederende behandeling kunnen bereiken en er een extreme overbevolking is en de mensen niet van de eilanden mogen, omwille van de geografische restrictie ten gevolge van de Turkije deal, dat er geen elektriciteit is, geen lopend water, de tentjes dun zijn en geen voldoende bescherming bieden tegen koude en het weer, dat het er vol ratten, slangen en ongedierte zit en de mensen die er in goede gezondheid toekomen binnen de kortste keren worstelen met hun gezondheid, dat kwetsbare asielzoekers zoals kinderen aan het kortste eind trekken, dat zowel voor verzorging als voor voedselbedeling er lange wachttijden zijn en er een hoog risico is op geweld en seksueel geweld.
[…]
Verzoeker volgde het dwingend advies op van zijn omgeving en verklaarde dat hij meerderjarig was.
Het resultaat hiervan is dat verzoeker erkend werd als MEERDERJARIGE.
In België werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd waarbij verzoeker conform hetgeen hij verklaarde, MINDERJARIG bleek.
Met andere woorden, in geval verzoeker terugkeert naar GR, riskeert hij verstoken te blijven van al zijn rechten als minderjarige.
[…]
En zelfs als verzoeker kan laten gelden dat hij minderjarig is, bevestigen verschillende internationale rapporten dat er geen effectieve toegang is tot het onderwijs, toch zeker niet wat het secundair onderwijs betreft en dat kinderen boven de 15 jaar uit de boot vallen, dat ook het gebrek aan kennis van de Griekse taal, lesinhoud, concentratieproblemen, afstand tot school en racisme barrières zijn die de toegang tot onderwijs ernstig bemoeilijken, dat de overheid geen enkel opvang of bijstand verleent aan begunstigden van internationale bescherming na terugkeer uit een andere lidstaat, dat er geen alternatieven zijn voor de opvang en bijstand die de overheid weigert, dat het gevolg is dat terugkeerders zonder privésteun dakloos op straat eindigen, dat wat minderjarigen betreft de Griekse overheid schromelijk tekort schiet, dat het voogdijsysteem slecht werkt en de identificatie en opvangprocedures bijzonder slecht zijn qua kwaliteit, dat er een manifest gebrek is aan opvang en geschikte begeleiding, dat niet-begeleide minderjarigen dus veelal dakloos op straat eindigen of in kraakpanden en ze ernstige risico's lopen op geweld, economische en seksuele uitbuiting en geweld, inclusief seksueel misbruik, dat het voogdijsysteem te kort schiet en onvoldoende bescherming kan bieden en dat integratiemaatregelen voor niet-begeleide minderjarigen onvoldoende worden voorzien.
[…]

- Leeftijdsaanpassing: bijzonder tijdrovend en complex proces waardoor een onmiddellijke effectieve afdwinging van de rechten als minderjarige onmogelijk wordt
Verwerende partij stelt dat verzoeker een leeftijdsaanpassing kan laten doorvoeren na zijn aankomst in GR doch gaat daarbij bijzonder kort door de bocht door de praktijk in GR niet in haar beoordeling te betrekken.
Dit is geen juiste werkwijze.
In een rapport van 19 juli 2017 wees Human Rights Watch (hierna: HRW) er reeds op dat eens een verzoeker geregistreerd staat als volwassene het bijzonder moeilijk is om weer als minderjarige erkend te worden.
[…]
De gevolgen van deze verwrongen realiteit zijn bijzonder ingrijpend.

Volgens HRW zijn kinderen die geregistreerd staan als volwassene erg kwetsbaar voor misbruik en hebben zij geen toegang hebben tot onderwijs en opvang, alsook dat het maanden duurt eer kinderen dit kunnen laten rechtzetten en dit soms tot psychische schade en neiging tot automutilatie leidt.
Uit de rapportage van onder meer HRW en de rechtspraak van het EHRM blijkt dat men dit probleem vanuit de extreme kwetsbaarheid van minderjarigen moet benaderen, dat de verwerende partij voorbijgaat aan de extreme kwetsbaarheid als minderjarige maar ook aan het feit dat de levensomstandigheden op de eilanden voor kinderen onleefbaar zijn en fysiek en psychisch bedreigend zijn, hoewel de informatie alomtegenwoordig is.
[…]

- Verzoeker beschikt niet over enig Grieks (verblijfs) document
Verzoeker is formeel, hij wist niet dat hij erkend was in Gr.
Hij heeft met andere woorden zijn ADET kaart nooit ontvangen en het tegengestelde blijkt ook niet uit het adm dossier.
Het niet beschikken over een geldige ADET kaart is bijzonder problematisch.
Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming dikwijls te maken krijgen met administratieve en bureaucratische obstakels die in de weg staan van het verkrijgen van dergelijke officiële documenten. Het bezit van deze officiële documenten is evenwel noodzakelijk voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. (107 RvV 11 juli 2024, nr. 309.588. 108 en RvV 14 augustus 2024, nr. 311.408.
[…]
Verzoeker beschikt in tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt, niet over enig ondersteunend sociaal netwerk.
De contacten met zijn vader zijn zeer onregelmatig en bijzonder oppervlakkig, deze was als kind zeer weinig in beeld.
De vader is niet bij machte om zijn zoon in GR te onderhouden noch kan hiervan uitgegaan worden zonder de intenties van de vader dienaangaande te kennen.
De vader heeft zoals velen vaders voor hem de gelden verzameld om zijn zoon uit Eritrea te kunnen laten vertrekken.
Dit vergt bijzonder veel van deze mensen die vaak zelf kredieten afsluiten om hun kind veilig te stellen.
Er is geen zekerheid dat de vader zou betalen voor verzoeker in de toekomst.
Uit het relaas van verzoeker blijkt dat hij zijn vader ook nooit om geld gevraagd heeft sinds zijn verblijf in België, om reden dat deze gelden er niet zijn en verzoeker nu op zichzelf is aangewezen.
Verzoeker heeft bijgevolg geen middelen om in zijn onderhoud te voorzien in afwachting van de uitreiking van een ADET.
Zijn zus en moeder verblijven nog in Eritrea, hij hoort hen af en toe, onregelmatig.
Hetzelfde geldt voor de contacten met de ooms, dit zijn geen warme contacten die getuigen van affectieve relaties. Verzoeker is overigens nooit bevraagd geweest over de aard van de relatie, de frequentie, de inhoud van hun gesprekken,...
Dat verzoeker overeenkwam met de mensen in het opvangcentrum in GR kan bezwaarlijk als een bewijs van ondersteunend netwerk weerhouden worden! Al deze mensen zijn weg, bovendien betrof het tijdelijke oppervlakkige contacten, meer niet.
Hetzelfde geldt voor de contacten in België: verzoeker kwam ongepland Eritreeërs tegen in Brussel bij zijn aankomst, hij ging niet op zoek naar deze mensen zoals verwerende partij onterecht oppert.
Bovendien stelt zich de vraag naar de relevantie van dit beweerd netwerk: het feit dat hij contacten heeft betekent niet dat deze mensen verzoeker ook financieel zullen/ kunnen ondersteunen, integendeel!
Zijn moeder en zus zijn zelf hulpbehoevend. De vader moest grote offers maken om de gelden voor zijn zoon te verzamelen en de ooms hebben nooit geld gegeven.
Evenmin kan hij rekenen op financiële ondersteuning van derden, deze heeft hij op zijn vader na, nooit gehad.
Verzoeker maakt melding van een oom in Noorwegen en een nonkel in Zwitserland, doch de contacten met hen zijn bijzonder beperkt.
Elke vraagstelling over de relatie tussen verzoeker en deze personen alsook over het leven van de familieleden zoals hun professionele activiteiten ontbreekt, zodat onmogelijk kan gesteld worden dat verzoeker over een netwerk beschikt dat hem financieel kan ondersteunen. Dit is niet gegrond in het dossier.
[…]

2.Onderzoek door verwerende partij naar zelfredzaamheid van verzoeker getuigt van tunnelvisie
Verwerende partij is verplicht aan een volledige en juiste feitenvinding te doen.
Dit is in casu niet gebeurd.

Bij een lezing van de notities springt in het oog hoe verwerende partij op zeer eenzijdige wijze de zelfredzaamheid van verzoeker bevraagt aan de hand van zijn reistraject naar België, tot de reis van de verzoeker naar diens advocaat toe.
Verwerende partij blijft bladzijdenlang halsstarrig zoeken naar de spreekwoordelijke speld in de hooiberg teneinde toch maar elementen te kunnen weerhouden die de these van voldoende autonomie in hoofde van verzoeker kunnen gronden.
Dit is geen ernstige noch objectieve manier van werken.
Uit het relaas van verzoeker blijkt duidelijk dat het hier om een minderjarige jongen gaat die zich tijdens zijn reis van Eritrea naar België verliet op wat zijn vader, de smokkelaar en de tussenpersonen van de smokkelaar hem opdroegen/vertelden.
Verzoeker volgde steeds in het zog van de andere Eritreeërs die dezelfde route aflegden (waarschijnlijk ook met dezelfde smokkelaar) en informatie deelden onder elkaar.
[…]

3.Hoger belang van het kind: niet in acht genomen door verwerende partij
Bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming dient gelet op verzoeker zijn hoedanigheid als niet begeleide minderjarige ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind om de discretionaire marge die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) heeft te kunnen uitoefenen.
[…]

4.Onzekerheid of verzoeker opnieuw zal toegelaten worden tot het GR grondgebied
Het CGVS stelt niet te beschikken over aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Grieks grondgebied te worden toegelaten, zo leest de bestreden beslissing.
Gelet op het verhoogd kwetsbaar karakter van verzoeker, kan een dergelijke negatieve besluitvorming onmogelijk volstaan.
Verwerende partij heeft een volle onderzoeksbevoegdheid en het komt gepast voor dat zij zich informeert bij de bevoegde diensten naar de bereidheid van de autoriteiten om verzoeker terug te nemen en als minderjarige in te schrijven.
Dit is niet gebeurd.
Dergelijke motivering is gebrekkig en ontbeert voldoende grond.

5. De problemen waarmee verzoeker geconfronteerd wordt, zijn juist onlosmakelijk verbonden met de genoegzaam bekende want zeer goed gedocumenteerde situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland.
De RVV heeft in een recent verleden terecht gewezen op het feit dat de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend - in casu Griekenland - een belangrijk onderdeel vormt van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming:
[…]."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker twee getuigenverklaringen (stukken 4-5), algemene informatie (stuk 3) en landeninformatie inzake Griekenland (stukken 6 – 17).

2.3. Verweerder stelt op 2 maart 2026 een verweernota op en voegt daarbij landeninformatie (stukken 1-7).

2.4. Bij aanvullende nota van 12 mei 2026 brengt verweerder middels URL-links landeninformatie (stukken 1-8) bij.

2.5. Bij aanvullende nota van 19 mei 2026 voegt verzoeker "*Verklaring van de sociaal assistent van verzoeker mbt gebrek aan zelfstandigheid om autonoom te functioneren en de nood aan duidelijk kader en begeleiding*" en landeninformatie (stukken 2 – 10).
2.6. Bij aanvullende nota van 21 mei 2026 brengt verweerder de correcte weblink bij van een URL-link gevoegd bij de nota van 12 mei 2026.

2.7. Ter zitting legt verzoeker aanvullende landeninformatie neer.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :* […]
3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*" (*Parl. St*. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 1 april 2025. Tevens werd een Grieks verblijfsdocument (ADET) opgesteld dat geldig is tot 31 maart 2028. Verzoeker heeft dit document nooit ontvangen omdat hij besloot dit niet op te halen en zich onmiddellijk naar België te begeven (map landeninformatie; NPO p. 16).

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt

om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis,* pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a*., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a*., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.,* punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a*., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden.

10. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

Verzoeker laat immers de motivering ongemoeid die terecht stelt:
"*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit.*
Aan het einde van het persoonlijk onderhoud wezen jouw voogd en advocaat op het feit dat jij een kwetsbare emotionele toestand hebt (CGVS, p. 32-33). Zij noch jij legden enige bewijsstukken hierover neer die de impact van jouw verklaarde kwetsbare toestand toelichten. Bij de DVZ verklaarde je dat je je goed voelde en geen medische of psychologische problemen hebt (Vragenlijst DVZ, punt 31). Verder verklaarde je dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van jouw verhaal of jouw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, 01.10.2025). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf je aan dat je je goed voelde en verklaarde je opnieuw geen medische of psychologische problemen te hebben (CGVS, p. 2). Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde je dat je tevreden was over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 32). Er kan dan ook besloten worden dat jouw emotionele toestand in geen geval een impact had op jouw mogelijkheid om deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen."

Uit de voorstaande motivering blijkt ook dat verweerder rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind door de aangepaste wijze van gehoor.

De loutere verwijzing naar informatie inzake de ontwikkeling van het brein bij jongeren is niet dienstig ter weerlegging.

11. Verzoeker, een zeventienjarige minderjarige man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Noch uit zijn verklaringen, noch uit enig ander element kan blijken dat verzoeker zou kampen met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker beroept zich in essentie op zijn minderjarigheid (terwijl hij zich in Griekenland voorgaf als meerderjarige) die hij relateert aan het hoger belang van het kind, het ontbreken van een ADET en het ontbreken van een ondersteunend netwerk.

11.1. Inzake het feit dat verzoeker als meerderjarige geregistreerd staat in Griekenland, stelt hij dat het bijzonder moeilijk is om weer als minderjarige te worden erkend en verwijst hierbij naar landeninformatie. Tijdens de periode dat verzoeker zijn registratie als minderjarige afwacht zal hij zijn rechten als minderjarige niet kunnen doen gelden. Verzoeker beschikt bovendien niet over een fysieke ADET.

Waar verzoeker aanhaalt dat bij een terugkeer naar Griekenland eerst zijn minderjarigheid dient te worden erkend en hij aanvoert aan dat dit bijzonder moeilijk is blijkt manifest dat dit zijn weloverwogen keuze was.

Tevens blijkt uit niet-betwiste informatie van verschillende bronnen, die verweerder aanhaalt in de verweernota, dat het weldegelijk mogelijk is om een geboortedatum te laten aanpassen. Het blijkt dat een specifiek applicatieformulier voorhanden is dat verzoeker online kan invullen.
Verzoeker toont niet aan dat het voor hem niet mogelijk is om dit formulier in te vullen, noch dat er concrete indicaties zijn dat de Griekse autoriteiten zijn aanvraag tot correctie van geboortedatum zouden weigeren. Om verzoeker zijn leeftijd aan te passen, zonder dat hij over een document beschikt dat zijn beweerde correcte leeftijd weergeeft, kan een procedure tot leeftijdsbepaling worden opgestart om zijn leeftijd te bepalen. Verzoeker beschikt over het resultaat van een dergelijke test uit België (zie administratief dossier inzake aanstelling van een voogd). Verzoeker kan dit document aanwenden bij zijn aanvraag tot correctie van zijn geboortedatum. Verzoekers verwijzingen naar een van rapport van 19 juli 2017 van Human Rights Watch is derhalve niet dienstig.

11.2. Verzoeker voert aan dat hij geen ondersteunend netwerk heeft.

Te dezen blijkt duidelijk uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij op velerlei wijze constant werd ondersteund door zijn vader, die een verblijfsvergunning heeft in Canada (NPO, p. 6-7):
- verzoeker verklaart dat zijn vader hem "*eigenlijk met alles"* heeft geholpen. "*Heel mijn reisweg tot ik hier ben geraakt heeft mijn vader gefinancierd*" (NPO, p. 7);
- inzake zijn reis van Ethiopië naar Oeganda: "*Hoe regelde je je reis van Ethiopië naar Oeganda? Het was eigenlijk via contacten van mijn vader. Hij regelde alles en zei dat ik moest vertrekken en ik vertrok* […] *Dus als ik het goed begrijp, heeft jouw vader dat geregeld en betaald? Ja"* (NPO, p. 11);
- verzoekers verblijf in Kampala (Oeganda): "*Hoe was je dan bij die familieleden terechtgekomen? Het was ook weer mijn vader.* […] *Nadat ik daar twee dagen verbleef had ik een eigen woning*" (NPO, p. 12);
- verzoekers vader betaalde de verblijfskosten Oeganda: "*Alles via mijn vader. Als hij geld stuurde, kocht ik eten, drinken, de woning. Alles*" (NPO, p. 13);
- het vertrek naar Turkije werd door verzoekers vader geregeld (NPO, p. 13);
- verzoekers vader regelde het vertrek vanuit Turkije naar Griekenland én de smokkelaars (NPO, p. 14). Verzoekers vader had voldoende geld gestuurd zodat verzoeker in Griekenland van Samos naar Athene kon reizen (NPO, p. 17). Wanneer verzoeker in Athene aankwam, stuurde zijn vader hem 3.000 euro (NPO, p. 18) en dit was via een smokkelaar (NPO, p. 25).
- verzoekers vader betaalde de reis van Italië naar België (NPO, p. 19);
- verzoeker ontving tijdens zijn verblijf in de gevangenis in Turkije via een middelpersoon geld van zijn vader (NPO, p. 23).

Gelet op het geheel van de voorstaande verklaringen blijkt duidelijk dat verzoeker veel financiële en logistieke bijstand geniet van zijn vader sinds zijn vertrek uit Eritrea. Er is geen enkele reden voorhanden waarom zijn vader deze ondersteuning niet zou geven in geval van terugkeer naar Griekenland.

Hierbij voegt zich de terechte en pertinente motivering die stelt:

"*Volledigheidshalve kan vastgesteld worden dat uit jouw verklaringen blijkt dat je je meermaals wist te wenden tot de Habesha/Eritrese-gemeenschap. Zo kwam je goed overeen met de mensen met wie je aankwam in het opvangcentrum in Griekenland. Via deze mensen kreeg je bovendien ook informatie over welke boot je moest nemen naar Athene en reisde je verder met hen (CGVS, p. 15; 16-17; 25). Tot slot wendde jij je ook tot de Habesha-gemeenschap toen je aankwam in België (CGVS, p. 26). Uit al deze vaststellingen komt naar voor dat jij gedurende jouw reisweg van Eritrea naar België - en eveneens tijdens je verblijf in Griekenland - financiële ondersteuning ontving en ook al een ruime zelfstandigheid aan de dag kon leggen om zelf de nodige stappen te zetten of hulp te zoeken wanneer dit voor jou nodig was. Uit niks blijkt dat je niet hetzelfde in Griekenland zou kunnen - zelfs in afwachting van de aflevering van jouw geldige ADET - en jij daar geen leven zou kunnen opbouwen."*
Voorstaande motivering vindt steun in het dossier en wordt door de Raad overgenomen.

11.3. Verzoeker stelt dat hij geen ADET heeft in Griekenland.

Vooreerst blijkt uit de informatie in het dossier dat hij een verblijfsvergunning verkreeg van 1 april 2025 tot 31 maart 2028 (blauwe map landeninformatie). Aangezien verzoeker spoorslags vertrok uit Griekenland richting België kan hij niet dienstig aanvoeren dat hij niet fysiek in het bezit werd gesteld van dit document.

Te dezen volgt de Raad ook het verweer van verweerder waar deze stelt (de Raad onderlijnt):
"[…] *Uit de meest recente landeninformatie (zie infra) blijkt echter niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet in het bezit zijn van hun nog geldige ADET, worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET.*
[…]
Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt
Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/ articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights).
[…]
Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen."

11.4. Inzake de door verzoeker bij het verzoekschrift bijgebrachte getuigenissen van zijn OKAN leerkracht en zijn voogd alsook de getuigenis van een sociaal assistent in de aanvullende nota van 19 mei 2026, dient te worden opgemerkt dat deze getuigenissen niet kunnen worden gelijkgesteld met objectieve medische of psychologische attesten. Bovendien zijn deze getuigenissen niet van die aard dat zij afbreuk doen aan de vaststellingen inzake de zelfredzaamheid en het ondersteunend netwerk van verzoeker.

11.5. Aldus kan, mede gelet op zijn minderjarigheid en de principes inzake het hoger belang van het kind, geen bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker brengt wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.
Dienaangaande sluit de Raad zich aan bij verweerder die terecht motiveerde als volgt:
"*Jouw advocaat en voogd wezen op jouw kwetsbare emotionele toestand als gevolg van de zaken die je hebt meegemaakt (CGVS, p. 32-33). Zoals reeds aangegeven gaf je bij de DVZ en op het CGVS aan je goed te voelen en geen psychologische of medische problemen te hebben (cfr supra). Bovendien legden noch jij, noch jouw voogd of advocaat een begin van bewijs neer ter staving van deze problemen. Er kan bijgevolg niet zonder meer worden aangenomen dat jouw emotionele toestand jou een bijzondere kwetsbaarheid verleent. Wat betreft jouw minderjarigheid dient verwezen ter worden naar de bovenstaande vaststellingen (cfr supra). Bijgevolg, en gelet op het feit dat jij je niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat je niet hebt aangetoond dat je, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*"

12. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Verzoeker verkoos er immers voor om, na de erkenning van de vluchtelingenstatus in Griekenland op 1 april 2025, onmiddellijk naar België te vertrekken. Verzoekers plan was duidelijk om vanuit Griekenland naar België te komen (NPO, p. 15).

Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt dat verzoeker nauwelijks één maand in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een dergelijk kort verblijf kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn zeer korte verblijf in Griekenland, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten.

13. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker – met inachtneming van zijn minderjarigheid - in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

14. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.
Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS